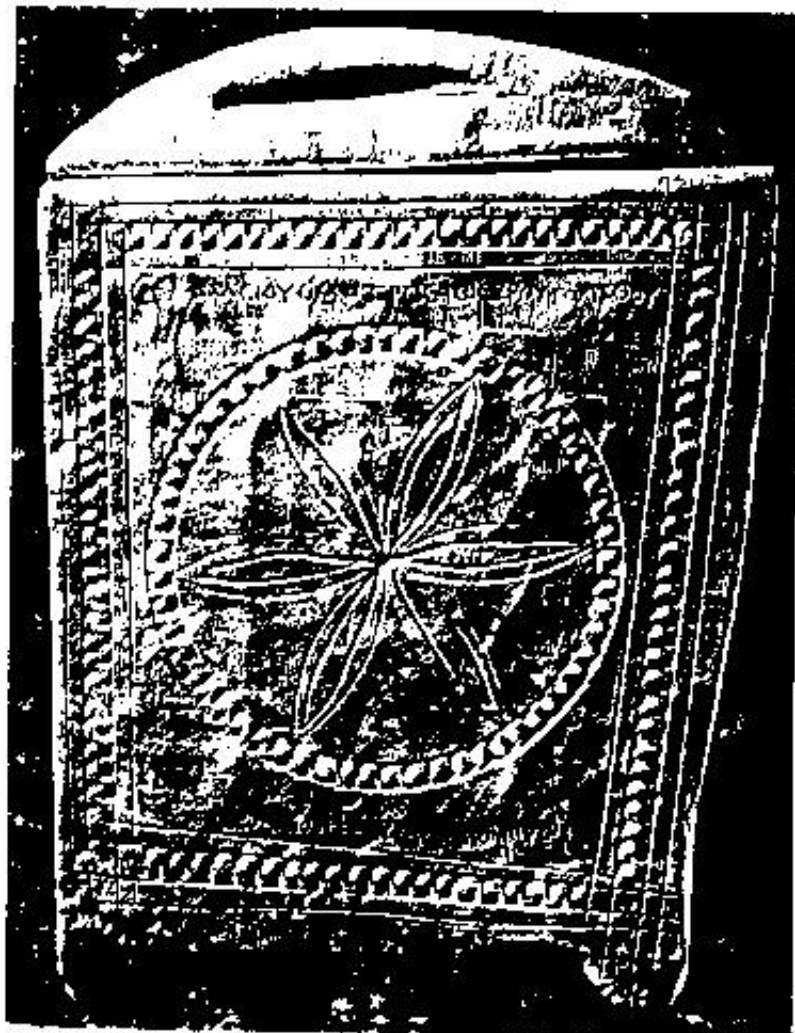

לצדו בשנים 50-4-5 לסה"נ). יוסף בן מתתיהו מספר על קשריה הטובים עם יהודים. בוייחור עם משפחתו של המלך אגריפס (מלח"ב 249; קדמ"כ 135, 148, 151). תיאודוטוס היה אפוא עבד של משפחת הקיסר (אולי ברומא). הדבר צויין מפאת החשיבות שיחסה לעבד משוחרר, שהיה זכאי לאזרחות רומית. השם תיאודוטוס פירושו ביוונית "נתן אל". עבדים וומיים (זרים) נהגו לאמץ לעצמם שם יווני, ולעתים היה זה תרגום שם המקורי. מכאן ששמו העברי של תיאודוטוס היה "נתנאל". ואמנם על רצפת החדר התחתון נמצאה גלוסקמה ובה עצמות של אשה בת 40 בערך, ועליה כתובת: "מרים בת נת(נ)אל בת שלמשיון". מכאן שאביה של מריה ובנה של שלמשיון היה נתנאל, הוא תיאודוטוס. כלומר, בן נוסף של יהועזר בר אלעזר ושלמשיון. ניתן להסיק שתיאודוטוס הוא נתנאל - היה לעבד, לאחר שכבר נולדה בתו מריה. הוא שוחרר מעבדות בין השנים 50-54 לסה"נ, בעת מלכותה של אגריפינה, חזר אל משפחתו ביריחו, שם נפטר ונקבר בקרב המשפחה.

מאחר שעל גלוסקמת מריה צויינו רק שם אביה וסבתה, ללא שם בעל או בנים, יש להניח שהיתה רווקה. אילו היתה נשואה היתה נקברת בוודאי בקבר בעלה. ציון שם הסבתא בכתובתה של מריה, מרמז אולי ששלמשיון גידלה אותה לצד ילדיה בעת שאביה היה עבד ברומא. בחדר התחתון, סמוך לכרך של ארבע גלוסקמות אבי המשפחה ומקורביו, נמצאו שתי גלוסקמות אחרות קטנות של ילדים - אחת בוגר הכרך והשניה לידה על הרצפה. הכתובות בארמית ציינו את שמות הילדים (אחד בן כמה חדשים והשני בן 3-4 שנים), "יהועזר אקביא" - שם כפול

שלמשיון אמה די יהועזר גלית

0 5 cm.
ins. 11 b

שלמשיון אמה די יהועזר גלית

גלוסקמה שנתגלתה ביריחו ועליה כתובות ביוונית ובעברית המציינות את שם הנפטרת: שלמשיון אמה די יהועזר גלית.